

Publicatiedatum:

25-09-2015

Geldigheidsperiode:**Kennisgroep:**

IBR IB-niet winst/LB

Categorie:

Verdragen

Rubriek:

overig

Subrubriek:

Niet van toepassing

Gerelateerde wet- en regelgeving**Verzoek art. 33, zesde lid, Verdrag met Duitsland 2012 – formele aspecten**

Van: 5.1.2e

Aan: Kennisgroep IBR IB niet-winst/LB

Vraag

In art. 33, zesde lid, Verdrag met Duitsland 2012 is een overgangsregeling opgenomen, die op verzoek toegepast kan worden.

Een inwoner van Duitsland heeft voor de jaren vóór 2016 een verdragsverklaring ontvangen waardoor inhouding van loonbelasting over uitkeringen uit Nederland achterwege kan blijven.

Onder het nieuwe verdrag komt de heffing vanaf 2016 toe aan het bronland Nederland. Voor het jaar 2016 werkt het oude verdrag met Duitsland gunstiger uit dan het nieuwe verdrag met Duitsland. De inwoner van Duitsland wil voor het jaar 2016 nog gebruik maken van het oude belastingverdrag en wil de verdragsverklaring voortzetten in 2016. Hij dient daarvoor een verzoek in om toepassing van de overgangsregeling. Kan op het verzoek bij de aangifte inkomstenbelasting 2016 worden teruggekomen?

Antwoord

Ja. Op een ingediend verzoek om toepassing van de overgangsregeling van het verdrag met Duitsland kan worden teruggekomen, totdat de Nederlandse aanslag IB onherroepelijk vaststaat.

Beschouwing

In het verdrag met Duitsland 2012 en de parlementaire geschiedenis is het bovenstaande bevestigd.

Feitelijk kan pas bij het indienen van de Duitse en de Nederlandse aangifte duidelijk kan zijn of een verzoek om toepassing van het overgangsrecht van art. 33 Verdrag met Duitsland 2012 gunstig is. Om iemand dan te binden aan een verzoek voordat de aanslag onherroepelijk vaststaat lijkt daarmee ook onredelijk. De mogelijkheid om terug te kunnen komen op het verzoek totdat de aanslag onherroepelijk vaststaat, is ook gebruikelijk voor verzoeken in de Wet IB (o.a. art. 2.5 Wet IB (tekst 2014) voor toepassing van het keuzerecht voor buitenlands belastingplichtigen).

Complicatie kan theoretisch nog worden dat de Duitse aanslag mogelijk later onherroepelijk wordt dan de Nederlandse aanslag inkomstenbelasting. Dat zou er toe kunnen leiden dat in voorkomende gevallen de keuze toch onjuist blijkt te zijn geweest of dat men in Duitsland dan een ander standpunt inneemt dan in Nederland ter zake van de keuze. Dit lijkt een nieuw (buitenlands) feit, dat navordering rechtvaardigt.

Nota naar aanleiding van het verslag – artikelsgewijs – Kamerstuk 33 615, nr. 6.

De leden van de fractie van het CDA vragen hoe de beide landen onderling communiceren dat een belastingplichtige gebruik kan maken van het overgangsrecht genoemd in artikel 33, zesde lid, van het nieuwe Verdrag, wat inhoudt dat het oude Verdrag nog een jaar kan worden toegepast. Hierover merk ik op dat een belastingplichtige een keuze kan maken bij een speciale vraag in de aangifte of belastingplichtige wel of geen gebruik wil maken van het overgangsrecht. De Belastingdienst houdt vervolgens een lijst bij van de belastingplichtigen die hebben gekozen voor toepassing van het oude Verdrag. Deze lijst zal het Duitse Ministerie van Financiën ontvangen. Andersom zullen de verschillende

Duitse belastingdiensten ook met de Nederlandse Belastingdienst communiceren welke belastingplichtigen hebben gekozen voor de toepassing van het oude Verdrag. Voor de beperktere groep lichamen lijkt geen speciale vraag in het aangiftebiljet nodig. Zij kunnen de keuze, voor zover nodig (het zal daar naar mijn inschatting minder spelen), naar mijn stellige overtuiging op voldoende wijze kwijt in hun gebruikelijke communicatie met de belastingdienst in Nederland of Duitsland. Ik heb er geen bezwaar tegen dat voor dat overgangsjaar de keuze kan worden gemaakt en herzien tot op het moment dat ofwel in Duitsland ofwel in Nederland de (eerste) relevante aanslag onherroepelijk vaststaat.